

МОЛАДЗЕВАЯ ДУМКА

студзень 2008г. №1 (14)

**СВАБОДУ
ФІНЬКЕВІЧУ!**

Артур Фінкавіч – арганіст грамадска-палітычнай арганізацыі "Малады Фронт". Увесну 2006 году ён вступіў да 2 партыі "за свабоду вытокаў, дэмакратыі і дэбильнага павароту" і ўзначаліў яе. У верасні 2007 года Артура быў зменавана нова абраным членам савета "нацыянальна-рэспубліканскага ўраўняння". З таго часу ён актыўна ўдзельнічае ў палітычнай і грамадскай дзейнасці. Цяпер ён належаць да 3 партыі выбарчыхыя акругі.

Навіны
"БЕЛСАТ" пачынае працу

Меркаваньні
Аляксандар Мілінкевіч

Падзеі
Зьміцер Хведарук

Тэма
Прадпрымальнікі

Гісторыя
Крылатыя вершнікі

ВІНШУЕМ УСІХ ЧЫТАЧОЎ "МОЛАДЗЕВАЙ ДУМКІ" З НОВЫМ ГОДАМ І СА СВЯТАМ БОЖАТА НАРАДЖЭННЯ!

* Жадаем любові, мудрасці й антымізму,
шанаваць Беларусь і з годнасьцю беларусамі звацца!

Запрашаем усіх жадаючых прыняць удзел у стварэньні "моладзевай думкі".
Калі вы маеце што сказаць, калі ў вас ёсьць цікавыя творы, ідзі ды прапановы -
калі ласка, дасылайце свае лісты на нашу адрэсу - з радасцю надрукуем!
Адрэса для донісаў і e-mail: moladzievaya@gmail.com

ЗЬМЕСТ

ВІНШАВАНЬНІ З НОВЫМ ГОДАМ	2	ЗЬБІТЫ МІЛІЦЫЙІ ЗЬМІЦЕР ХВЕДАРУК НЯ МОЖА РАЗМАЎЛЯЦЬ	8
ЧАЛАВЕК 2007 ГОДУ - МАЛАДАФРОНТАВЕЦ	2	ЧЫМ ТЛУМАЧЫЦА ПРАТЭСТНЫ ВЫБУХ ПРАДПРЫМАЛЬНІКАЎ?	10
"БЕЛСАТ" ПАЧЫНАЕ ПРАЦУ	4	КРЫЛАТЫЯ ВЕРШНІКІ	12
2008 ГОД НА БЕРАСЬЦЕЙШЧЫНЕ	4	АДУКАЦЫЯ	13
АМБАСАДА ЗША: КЛЮЧ ДА ПАПРАВЫ АДНОСІНАЎ У БЕЛАРУСКІХ РУКАХ	4	БЕРАСЬЦЕ: ПЕРАНАСЫЧЭНЬНЕ РОКАМ	14
ЗІМОВАЯ КАЗКА КОЛЬСКОЙ ПАЎВЫСПЫ	5	БЕЛАРУСЫ - БЕЛАРУСАМ: СВЯТО-ЧЫНЫ ВІНШАВАНЬНІ	15
АЛЯКСАНДАР МІЛІНКЕВІЧ: НЕ ДАЙ БОГ НАМ ЭКАНАМІЧНАГА КРЫЗІСУ	6	ПРА МАЛЕНЬКАГА ПАТРЫЁТА ЦЫБУЛКУ	16
ДЭЛЕГАЦЫЯ БЕЛАРУСКАЙ АПАЗЫЦЫІ СУСТРЭЛАСА З ДЖОРДЖАМ БУШАМ	8		

ЧАЛАВЕК 2007 ГОДУ - МАЛАДАФРОНТАВЕЦ

nn.by

Хто тыя людзі, якія зрабілі гэты год непадобным да папярэдніх? Кім гэты год быў адзначаны, хто пераступіў празь сябе, хто трапіў у летаніцы пад лічбай 2007? Асобы году ў версіі nn.by.

2007 год адзначыўся беспрэцэдэнтным ціскам на сябраў незарэгістраванага "Маладога фронту". Ён пачаўся арыштам Зьмітра Хведарука і Алега Корбана, якіх зьмясцілі на некалькі дзён у сыдчэй ізалятар КДБ - "амэрыканку". Пасьля быў "Працэс п'яц", калі на лаве

падсудных за ўдзел у незарэгістраванай арганізацыі адначасова аказаліся Зьміццер Хведарук, Барыс Гарэцкі, Алег Корбан, Аляксей Янушэўскі і Наста Палажанка, апошняя на той момант была яшчэ непаўналетняй. Суд прыпаў на перыяд "лібэралізацыі" пасьля сустрэчы Натальні Пяткевіч з намесьнікам дзяржсакратара ЗША Дэвідам Крамэрам (за час пасьля той сустрэчы ён пасьпеў стаць самым маладым у найноўшай гісторыі намесьнікам дзяржсакратара), таму маладзёнаў толькі аштрафавалі.

Восеньню суды над актывістамі прадоўжыліся ў рэгіёнах: у Салігорску было вынесена папярэджаньне Івану Шылу, у Баранавічах аштрафавалі Яраслава Грышчэню, а ў Нясвіжы - крохкую Насту Азарку, паводле ўсё таго ж сумнавядомага 193-яга артыкулу Крымінальнага кодэксу.

Новыя крымінальныя справы былі заведзеныя супраць Зьмітра Дашкевіча і Артура Фінкевіча, якія ўжо адбывалі зьнявольненне ў турме і на "хімі". Даць новы тэрмін Дашкевічу за ўхіленьне ад дачы паказаньняў не наважыліся. Затое Артура за парашэньне ўнутранага парадку камэндатуры пакаралі па поўнай -

паўтара году турмы.

Нарэшце, Зьмітра Хведарука, адрэзу пасьля ягонага візыту ў Вашынгтон і сустрэчы там з Джорджам Бушам, у часе акцыі супраць саюзу з Расеяй зьбіў амон, да страты прытомнасьці. На сёньня яшчэ тры крымінальныя справы заведзеныя на маладзёнаўцаў з Гомельскай вобласьці.

Маладзёнаўцы заслужылі павагу і сваіх сяброў, і праціўнікаў сваёй гатоўнасьцю ахвяраваць уласнай свабодай, здароўем і нават жыццём у імя сваіх ідэяў. Яны надалі часам зашмальцаваным паніццям "палітычныя і культурныя правы", "свабода" і "каштоўнасьці" канкрэтны кошт: два гады, паўтара году, нягтоўнасьць. Кожны можа сабе ўявіць, што перажывае 18-гадовае юнак у ноч перад крымінальным судом.

Маладзёнаўцы ўнеслі і яшчэ адну навіну ў грамадзкае жыццё: мэтадзёныя рэпрэсіі супраць іх не выклікалі жаху і здранцвееньня, а наадварот узьнімалі хвалю салідарнасьці, што даквалася да Нясвіжы і Магілёва. Усё гэта дае падставу лічыць асобамі году ў беларускай палітыцы менавіта іх.

Вяртанне году - Тадэвуш Кандрусевіч

Пасля 16 гадоў пастырскіх дзейнасці ў Расеі на Радзіму вярнуўся арцыбіскуп Тадэвуш Кандрусевіч. Каталіцкі касцёл узначаліў энэргічны пастыр, які вычувае свой маральны аўтарытэт.

Ахвяра сістэмы - Сьцяпан Сухарэнка

Аўтар славагата выказанае пра дохлых пацуюку Сьцяпан Сухарэнка сёлета пазбыўся пасады старшыні КДБ. Лукашэнка пры зьяўленьні кліў: "З чакістаў ў ператварыліся ў пастухоў". Хадзілі чуткі, што Сухарэнка мог быць нават аршчаваны, але ўрэшце ён аб'явіўся ў башкоўскай хаце ў Сьветлагорскім раёне. І чакае новага прызначэння, чыёна, хоць першае сваё інтэрв'ю пасля адстаўкі даў "Народнай волі". Якая сістэма, такія ахвяры.

Расчараванне - Юры Жадобін

Як высветлілася, на месца Сухарэнка прыйшла вяртае змена. Новы кіраўнік службы Юры Жадобін на свой першы дзень чыстка назваў палітычную апазіцыю "супольнасьцю дэструктыўных элемэнтаў", якіх ёсьць 17671 іх КДБ ведае пайменна.

Салодкі галасок - Дзьмітры Калдун

Сьпывак Дзьмітры Калдун годна прадставіў Беларусь на Эўрабачанні, конкурсе, якікую ўвагу якому надаюць толькі на абшарах былога Савецкага Саюзу.

Змагар году - Сяргей Сямёнаў

Сваёй прынцыповасьцю гомельскі хлопца Сяргей Сямёнаў адстаў права заляўняць па-беларуску мытнае дэкларацыі пры ўездзе і выездзе за мяжу. Некалькі раз за патрабаваньне беларускамоўнага блянку на Сямёнава складалі адміністрацыйныя пратаколы, але ахвоту адстойваць законнае права не адлілі. Урэшце Сямёнаў перамог, што прызнаў нават старшыня Канстытуцыйнага суду Рыгор Васілевіч. За тое, што даўно зьяўляецца нормай для іншых народаў, беларусам усё яшчэ трэба змагацца.

Спартовец году - Аляксандар Глеб

Пасля сыходу за лэнданскага "Арэналу" французскай зоркі Тэры Анры беларус Аляксандар Глеб стаў лідэрам каманды і адным з найбольш клясы гульцоў ангельскай прэм'ер-лігі. Ангельцы шкадуць, што Глеб ня можа выступаць за іх зборную, а гішпанская "Барсэліна" ня супрацьбачыць капітана беларускай зборнай у сваіх шэрагах. Дзякуючы Аляксандру Глебу пра Беларусь

штодня дазнаюцца ўсё больш і больш людзей у сьвеце.

Аванс году - Агнешка Рамашэўская

Незалежнае беларускамоўнае тэлебачаньне спарадзіла вялізнае надзеі. Ці апраўдае яго іх? Заслуга стварэння "Белсату" належыць перадрэсім ягонаў дырэктарцы Агнешцы Рамашэўскай, і зь яе імём будуць зьяўляцца пасьпехі і няўдачы каналу, што набірае прафэсіяналізму.

Новыя зоркі ў палітыцы - Юлія Цімашэнка і Дзьмітры Мядзьведзеў

Пры канцы году Юлія Цімашэнка другі раз стала прэм'ер-міністрам Украіны. Менавіта яна разглядаецца як адна з найбольш яўных прэтэндэнтаў на прэзыдэнцтва на наступных выбарах.

Вызначыліся за пераемнікамі і ў Расеі. Месца Пуціна зойме 42-гадовы Дзьмітры Мядзьведзеў. На прэзыдэнцтва яго вылучылі чатыры найбуйнейшыя палітычныя партыі. Мядзьведзеў мае рэпутацыю аднаго з найбольш эўрапейскіх палітыкаў Крамля. Але ў той Расеі ясна, што нічога ня ясна. Бо хто будзе сапраўдным кіраўніком - малады Мядвед ці такі стары Пуцін, якому ствараюць вобраз "любимага кіраўніка" і "нацыянальнага лідэра"? Ягоны культ нагадвае манархічна...

Прага ўлады - Уладзімер Пуцін

Дзьмітры Мядзьведзеў адразу пасля вылучэння на прэзыдэнцтва праланаваў Уладзімеру Пуціну пасаду прэм'ер-міністра. Пуцін згадзіўся. Амэрыканскі часопіс Time прызнаў У. Пуціна сёлета чалавекам году. Сярод іншага, зьяўняе Пуціну было прысуджанае за тое, што ён "істотна парушыў прынцыпы і ідэі, якія цэнцяць свабоднасьці нацыі".

Яна кінула выклік

Хілары ці ня Хілары? Калі дэмакраты такі выбіраюць сабе ў кандыдаты жонку Біла Клінтана... стоп... гэта непааліткарэктна... сенатар ад штату Нью-Ёрк Ms. Clinton, то амэрыканскія прэзыдэнцкія выбары напэўна ператворыцца ў галасаваньне за Клінтаніх ці супраць Клінтаніхі. Яна кінула выклік мужчынскай палітыцы, і яна антаганізуе Амэрыку. Ужо першыя перадыбары ў Аэве і Нью-Гэмпшыры неўзабаве пакажуць, ці гатовыя доволі традыцыйная амэрыканская глыбінка зрабіць стаўку на бабу... стоп... жанчыну ці згра... ай... афраамэрыканца... А што ад таго нам, кабанам, як казаў прэсанж аднаго анокдота? А нам напэўна ад выніку амэрыканскіх выбараў вельмі залежыць, бо Амэрыка застаецца безумоўным рухавіком заходняга

сьвету, і калі наступным прэзыдэнтам акажацца такі самы стаўленік... стоп-стоп... чалавек, зьяўзаны з нафтавым лобі, як Буш, і цэны на энэргасьбіты застануцца на цяперашнім узроўні. Беларусі будзе цяжка вытрымліваць нацскі Расеі.

Валадар хаосу

Пэрэз Мушараф, дыктатар Пакістану, 3 лістапада прыпыніў дзьявэнне канстытуцыі і абвэсціў надзьвычайнае становішча ў сваёй 160-мільённай, г.зн. у 16 разоў больш населенай, чым Беларусь, краіне. Ягона краіна мае атамную зброю і пры гэтым знаходзіцца ў канфілікце з атамнай Індыяй, мяжуе з Афганістанам. Яе разьдзіраюць палітычныя і рэлігійныя спрэчкі. Гледзячы на пахмуры твар гэтага былога дэсантніка, міжволі ўспамінаеш, як мала аддзяляе чалавечтва ад атамнай катастрофы і колькі адвагі трэба мець, каб кіраваць такім пеклам як Пакістан.

Нобэлеўскі намінант зь беларусаў - Станіслаў Шушкевіч

Калі тое было, што "беларусы нічога ня мелі"? ТБ маем, сусьветных зорак маем, вась толькі б мову сваю... Дарога да вяртання роўных правоў нацыянальнай культуры праходзіць праз палітычную барацьбу, і гэтым змаганьнем за свабоду, за чалавечую годнасьць, беларусы заслужылі ўвагу і павагу мільёнаў людзей у Вольным сьвеце. Другі год запар беларусы вылучаюць на атрыманьне Нобэлеўскай прэміі міру. Летась сярод прэтэндэнтаў быў старшыня ліквідаванай (што кепскае б...) праваабарончай арганізацыі "Вясна" Алякс Бяляцкі, сёлета - Станіслаў Шушкевіч, якому праланаваў былі прэзыдэнт Польшчы Лех Валэкса.

Чалавек абавязку - Лявон Баршчэўскі

Пэдагог і перакладчык Лявон Баршчэўскі вярнуўся ў палітыку. Каля васьмі гадоў ён адмяжоўваўся ад палітычнай дзейнасьці, але на сьнежаньскім зьездзе Партыі БНФ Баршчэўскі быў вымушаны вярнуцца. Перад другім днём працы зьезд Партыі апынулася ў патавай сытуацыі, калі нёводан з прэтэндэнтаў не набраў патрэбнай колькасьці галасоў. Як у 1999 годзе, фронт быў на мяжы расколу. Выратаваў становішча Лявон Баршчэўскі, які праланаваў сваю кандыдатуру, як кампрамісную. Баршчэўскага падтрымалі амаль адзінагалосна.

Зьміцер Панкавец, Мікола Бугай

"БЕЛСАТ" ПАЧЫНАЕ ПРАЦУ

svaboda.org

Канал створаны ў рамках польскага грамадскага тэлебачання пры ўдзе ўраду Польшчы. Праект зацверджаны і фінансуецца польскімі парламентам. Большасць працаўнікоў "Белсату" - беларусы. Канал працуе на беларускай мове і адрасаваны найперш жыхарам Рэспублікі Беларусь.

У рамках "Белсату" - вшасць таксама праз інтэрэт. Пакуль што на сайце каналу можна паглядзець прамацыйныя ролік. У свой першы дзень, 10 снежня, "Белсат" працуе ў тэставым рэжыме. Тлумачыць кіраўнік службы інфармацыі Аляксей Дзікавіці:

"Тэставае - тры гадзіны. Што да

звычайнага рэжыму, праз 2-3 месяцы мы павіны перайсці на 16 гадзін, які плянавалася. Як гэта і будзе выглядаць у канчатковым варыянце".

Тры гадзіны - разам уесть эфір. Арыгінальная праграма пакуль мае адну гадзіну. 10 снежня, апроч іншага, можна ўбачыць навіны, запіс

рок-канцэрты з удзелам беларускіх выканаўцаў, а таксама сатырычную праграму "Саша і Сірожа".

Ад 8 студзеня арыгінальны эфір пашырыцца да 2 гадзін. А яшчэ праз некалькі месяцаў працягласць арыгінальнага эфіру складзе ўжо 4 гадзіны, якія цягам сутак будуць паўтарацца. Апроч навінаў, сатырычных і музычных перадач "Белсат" плануе дэманстраваць то-шоў, дакументальныя і мастацкія фільмы, тэлевізійныя драматычныя пастаноўкі, аўтарскія праграмы розных жанраў ды іншае. Ёсць страс (...) але таксама і адчуванне эўфарыі.

Убачыць перадачу каналу "Белсат" можна праз спадарожнік "Astra", а ад студзеня 2008 году - праз спадарожнік "Sirius".

Севярын Квяткоўскі

2008 ГОД НА БЕРАСЦЕЙШЧЫНЕ

polskieradio.pl/zagranica/by

Кіраўніцтва Берасцейскай вобласці агучыла перспектывы развіцця рэгіёну на 2008 год, зацвердзіла бюджэт і прагнозіны сацыяльна-эканамічныя паказальнікі.

Хоць бягучы год бачыцца даволі напружаным па шэрагу параметраў, то ў будучце ўпершыню прадугледжаны

выдаткі на фінансаванне асявятлення і добраўпарадкавання сельскіх населеных пунктаў, умацаванне матэрыяльнай базы вёскі, падтрыманне ў належным стане сыстэмаў водазабеспячэння. На фінансавую падтрымку рэальнага сектара эканомікі толькі зь інавацыйнага фонду будзе накіравана каля 22,3 млрд.руб. Дэфіцыт бюджэту складае даволі значны паказальнік - 16,1 млрд.

АМБАСАДА ЗША: КЛЮЧ ДА ПАПРАВЫ АДНОСІНАЎ У БЕЛАРУСКІХ РУКАХ

nn.by

Амбасада ЗША ў Менску чарговы раз заявіла пра магчымасць абвастрэння санкцыяў з боку ЗША адносна Беларусі за парушэнне правоў чалавека - паведамляе агенства Reuter.

Напярэдні Новага году прэзідэнт Беларусі Аляксандар Лукашэнка прыгразіў высласць з краіны амэрыканскага амбасадара ў выпадку, калі ЗША пашыраць санкцыі адносна Беларусі.

Прэзідэнт Лукашэнка заявіў: "Як толькі будуць уведзены істотныя для

нашай эканомікі санкцыі, то мы адрагуем вельмі жорстка па ўсіх накірунках, у палітыцы, у эканоміцы і ў іншых сферах. Першы, хто будзе выштурнуты, гэта будзе амбасадар Злучаных Штатаў".

У палове снежня амбасадар ЗША ў Менску Карэн Сьцюарт узгадала пра магчымасць абвастрэння санкцыяў супраць Беларусі з боку ЗША.

Лукашэнка зазначыў, што афіцыйны Менск даволі рашуча адрагуе на магчымых санкцыі, у выніку чаго ЗША можа згубіць сваю пазыцыю толькі ў Беларусі.

У сваю чаргу Амбасада ЗША ў

Менску ў адказ на пагрозу выдалення амбасадара Карэн Сьцюарт заявіла пра магчымасць абвастрэння санкцыяў з боку ЗША адносна Беларусі за парушэнне правоў чалавека. Пра гэта ў інтэрв'ю агенцтву Reuter у сераду заявіў прадстаўнік амэрыканскай амбасады ў Менску. У прыватнасці, ён зазначыў, што амэрыканцы гатовы зрабіць адпаведныя крокі адносна суб'ектаў, кантраляваных асобамі, якія парушаюць правы чалавека ў Беларусі.

У інтэрв'ю для агенцтва Reuter прадстаўнік Амбасады ЗША ў Менску заявіў пра тое, што: "Ключ да паправы адносінаў паміж ЗША і Беларуссю знаходзіцца ў беларускіх руках. Гэта першы за ўсе вшасваленыя палітыкаваленыя і пашана дэмакратычных прынцыпаў, свабоды слова і выбараў."

ЗІМОВАЯ КАЗКА КОЛЬСКОЙ ПАЎВЫСПЫ

Представце себе,
што можна любіць страну
пад названнем
СЕВЕР...
Юрыі Вязбор

Хібіны... Як шмат у гэтым слове для чалавека, які пабыў там хоць б аднойчы ды амаль пусты гук для тых, хто не ведае яго значэння. Вымаўленьне гэтага слова суправаджаецца легкім трываннем сэрца.

Хібіны... Чым жа вы так зачароўваеце людзей, што трапляюцца на тыдзень у вашае валадарства? Чаму, падняўшыся аднойчы ў гэтыя горы, прагнецца вярнуцца сюды?

Ёсць слынным падобныя і адначасова непадобныя выразы. «Лепш за горы могуць быць толькі горы». І другі: «Для таго, каб даведацца, як добра ў горах, трэба доўга пабыць дома, а для таго, каб адчуць, як добра дома, трэба схадзіць ў горы». Другое, у дачыненні да Хібінаў не пра тое. Бо, каб даведацца, як добра ў Хібінах, ня трэба доўга сядзець дома. А, калі вяртаешся дахаты, яшчэ тыдзень ці два не прымаеш хатняе ўтульнасці, усё яшчэ жывеш Хібінскімі горамі.

Я шчаслівы чалавека, бо ўвесну патрапіў на Кольскую паўвыспу ў другі раз. І хоць сустрэў ён нас 20-ці градусным морозам, гэта не памянае да яго любові. Зімовыя Хібіны гэта цудоўная паўночная казка Кольскай паўвыспы. Пабачыўшы заснежаныя вышыні, белыя схілы, адразу занураешся ў новае жыццё, з аднаго боку цікавае і непаўторнае, з другога поўнае небязпекі і непрадказальнасці. Горы ня любяць мітусыні, разняволенасці, асабліва ўзімку. Трэба няспынна кантраляваць сябе, быць гатовым да любых нечаканасцяў. Тут, за палярным колам, усё залежыць ад надвор'я. Калі сьвеціць сонейка, нават самыя цяжкія

адцінкі маршрута здаюцца лёгкімі, а ў пургу амаль немагчыма ісці проста наперад па даліне, ня кажучы пра перавалы.

Ды, бачачы прыгажосць, што навокал, ты ня маеш права думаць пра ком праблемаў, пакінуты дома, пра недаробленыя справы ды шматлікія пазыкі... Ты цяпер тут, у Хібінах, і трэба жыць па правілах гэтага новага жыцця, жыцця гор...

Неаднаразова чуў пра сябе: «Трэба яму цягаць гэты цяжкі заплечнік, ды яшчэ стаячы на лыжах...»

Каб зразумець гэтую асалоду, трэба пабыць у ёй. Пасля цяжкага ўздыху на перавал паглядзець на панараму гор пад табою, закрываць: «Жыццё гэта класная штука!!!», каб пачуў увесёлы свет, усё сябры і знаёмыя, што засталіся ў Менску.

Тадзі пачынаеш усведамляць, што ніводны фотаздымак, ніводны апевед пра чужыя вандраванні не перакажуць тое, што адчуваеш ты, стаячы на перавале. Раптам разумееш, што словы «супер», «класна» ўжо непраймальныя. Няма словаў для апеведу пра гэта, яны адно ў душы. Яны ня рвуцца вонкі ў выглядзе літарных кодаў...

У гэтай Хібінскай вандроўцы нам пашанцавала. У першы дзень вандроўкі мы ўбачылі паўночнае сонца, і яно не пакідала нас цягам дзевяці дзён. Удзень – сонца, уначы Палярнае Зьзяньне. Што можа быць вышталцонай!!! Мы прайшлі ўсё і пабачылі ўсё так, як употай марыў кожны напачатку шляху. Пабачылі сапраўдную прыгажосць гэтых

мясцінаў, без скажэнняў і перабольшванняў чужых візіяў...

Такія падзеі пакідаюць адбітак на жыццё. І душу пасля грэюць не фотаздымкамі з падарожжа, не даведкамі пра праходжанне маршрута, а удзячнасць лёсу, што дазволіў пажыць іншым жыццём, шмат для каго невядомым. Зразумець тое, што можна зразумець, адно прайшоўшы гэтым шляхам.

Valacuha

АЛЯКСАНДАР МІЛІНКЕВІЧ: НЕ ДАЙ БОГ НАМ ЭКАНАМІЧНАГА КРЫЗІСУ

nn.by

падчас Эўрапейскага маршу

бо падымацца з каленяў прыйдзеца ня толькі ўладзе, але і звычайным людзям. Такі крызіс зробіць краіну настолькі слабай, што яна можа згубіць незалежнасць. Гутарка зь лідэрам "Руху "За Свабоду" пра вынікі гэтага году і бачанні наступнага. Гутарка адбылася на наступны дзень пасля суду над Фінкевічам, таму мы пачалі размову з пытання аб працэсе, на якім Мілінкевіч асабіста прысутнічаў.

"Наша Ніва": Якія ўражанні пакінуў суд над Артурам Фінкевічам?

Аляксандр Мілінкевіч: Я паўночы думаў над гэтым. Стратэгія адмыкача была абсалютна палітыкавая. Яна палічыла, што нельга ператварыць суд над Фінкевічам у палітычны працэс, а лепш пакорліва сказаць, што вінаваты, хаця і ня цалкам. Тады Артур, нібыта, атрымае па мінімуме. Аказалася ж, што ўсе гэтыя кулурныя дамоўленасці былі простымі мыльнымі бурбалкамі. Сёння ў мяне пацучыць нейкая прыжанасці. Рэчы трэба называць сваімі іменамі. Працэс над Артурам тыпова палітычны. Тыя ўмовы, у якіх ён знаходзіўся на "хіміі", прыжалі гонэр і годнасць. Артур - чалавек з вялікім пацучыцём справядлівасці, ён вельмі свабодны па сваёй натуре.

"НН": Суд мог паіцьці некая інакш?

АМ: Мор. Бессонсоўна выклікае ў судзьдзі шкадаваньне. Наша пазыцыя моцная, бо яна маральная. Артур мог шыра расказаць, што яго прыжалі і палохалі падчас "хіміі", што да яго прыходзілі кадэбсты, што начальнікі камандатуры казалі яму: у любым выпадку будзе ў турме. Такая пакорлівасць і спроба згуляць з уладамі, як было на судзе, безнадзейная. На тых працэсах, дзе

мы паводзілі сябе агрэсіўна і актыўна, усе адчувалі за сабой пацучыць праўды. Тады мы выйгралі. Учора ж у маёй жанкі былі сльезы на вачох. Нас прынілі за тое, што мы не змаглі сябе адстаяць. Артур мусіць вытрымаць гэты тэрмін. Усім было відавочна, што ён у дрэнным фізычным стане. У яго баліць сэрца і хворыя ныркі. Мы мусім падтрымліваць хлопца любымі сродкамі. Трэба часцей пісаць лісты, трэба, каб пра яго не забывалася прэса.

"НН": Таксама днямі былі ўзноўленыя тры крымінальныя справы супраць "маладафрантаўцаў" з Гомельшчыны. Ці выпадае гэта?

АМ: Улада прайграла барацьбу за моладзь. Канечне, не за ўсю, але за самую лепшую, за актыўную, за адуканую. Гэта значыць, яна прайграе будучыню. Моладзь - галоўная сіла вулічных акцыяў, а ўлада вельмі баіцца вулічных маніфэстацыяў. Гэта і ёсць прычыны, чаму аднуляюцца і заводзяцца новыя крымінальныя справы. На судзе над Фінкевічам плакалі дзяўчаты, але яны плакалі не ад страху, а ад часовай бездапаможнасці, ад беззаконнасці. Я перакананы, што новымі "крыміналкамі" моладзь ня зломіш. Наадварот, яна толькі загартуецца.

"НН": Як Вы ацэньваеце нядаўнія заявы старшыні КДБ Жадобіна пра 1767 апазіцыянераў?

АМ: Сумна, што ўзровень працы КДБ няспынна зьніжаецца. Начальнік сказаў знайсці апазіцыянераў - іх знайшлі. Гэта сьмешна. Паводле звестак таго ж КДБ на Плошчы забывала каля 34 тысячы чалавек. Нават у славых структурах хапае людзей, якія падзяляюць нашыя мэты і погляды, бо людзі ўсёведамляюць заганаўнасць сённяшняй сыстэмы. Нас вельмі многа. Каб мы змаглі рэальна аб'яднацца, то сытуацыя ў краіне змянілася б за адзін дзень. Для гэтага трэба толькі выйсці на вуліцу і сказаць, што мы супраць.

"НН": Сёлетняя стаўка на вулічныя акцыі апраўдала сябе?

АМ: Я ведаю, што на гэты конт ёсць розныя меркаваньні. Некаторыя лічаць, што хадзіць няма сансу, бо адзін і той жа маршрут, сумна і не

прывносіць карысці. Я ж лічу, што без дэманстрацыі сваёй сілы на вуліцы мы прыйдзем да заняпадку. Думаю, што варта выходзіць да той пары, пакуль не пераможам. Яшчэ вельмі важна, каб колькасць людзей, якія здольныя выйсці, пастаянна расла.

"НН": А што для гэтага трэба рабіць?

АМ: Разбураць страх і інфармаваць. Страх мы разбураем салідарнасцю. За апошні год у справе абароны рэпрэсаваных зроблена шмат. Гэта адзін з найбольшых поспехаў. Трэба бараніць людзей юрыдычна, маральна, фінансава, даць ім магчымасць працягнуць вучобу. Даваць канкрэтныя рэчы канкрэтным чалавеку. Калі будзе так, то галаву будзюць і астатнія. Што да інфармацыі, то нічога новага я вам не скажу. Не павіна быць чарговай моды на ідэю інфармавання Беларусі з за мяжы. Я ўсюды падтрымліваю тэлебачанне, хаця і ня ўпэўнены, што праект будзе стопацратна апраўданы. Разам з тым, калі мы кінем усё сілы на тэлебачанне і ня будзем займацца тут газэтамі, інтэрнэтам, улеткамі, то яно можа ператварыцца ў бессонсоўшчыну. Налега мы хочам заняцца шырокай праграмай эўрапейскай людзей. Няхай пытанне ініцыяцыі ў Эўропу пачне абмяркоўвацца ў грамадстве. Няхай людзі задумаюцца над сваім лёсам, лёсам сяніі, краіны, а таксама над тым, хто мы і куды ідзем, што можа Эўропа, ці варта туды ісці, ацэньваць плюсы і мінусы, суседзяў, іхныя посылкі і праблемы. Трэба пастаянна вучыць людзей, асабліва моладзь, як кіраваць на ўсёх узроўнях, найперш мясцовым. Мы будзем пасылаць людзей для такой вучобы ў суседнія краіны.

"НН": Гэта значыць, што будзе працягвацца практыка замежных сьмінараў для апазіцыі за мяжой?

АМ: Гэта іншае. Смінары, якія ўжо рэдка каму патрэбныя, навучаюць таму, як стварыць грамадскую арганізацыю, як зрабіць рэгіянальную газету, журналістаў вучаць пісаць артыкулы. У нас гэта ўжо ўсе ўмеюць. Я кажу пра досвед пераўтварэнняў, які ішлі па рэфармах палікі, эстонцы, чэхі. Гэтаму трэба навучыць, бо такіх ведаў сапраўды не хапае. Я б сам хацеў больш разабрацца ў некаторых рэчах.

"НН": Якіх менавіта?

AM: Я б хацеў больш ведаць пра рэфармы сацыяльнага, псіхійнага, медычнага сыстэмаў. Калі я прэтэнду на прэзыдэнцтва, то павінен арыентавацца ва ўсім.

"НН": Вы згадалі пра абарону рэпрэсаваных. Самы ярскравы прыклад тут - праграма Каліноўскага. Ці апраўдала яна сябе?

AM: На сто працэнтаў. Гэта ня проста праграма падтрымкі пакрыўджаных. Ніводзін здобытак незалежнага грамадства не выклікае ва ўладаў столькі нагатыву і злосьці, як праграма Каліноўскага. Яна разбурыла страх сярод студэнцкай моладзі, цяпер яны не баюцца выходзіць на акцыі і ўдзельнічаць у дэмакратычным руху. Я жыў у Ізраілю. Да мяне часта падыходзіць студэнты, якія дзякуюць мне, што зьявілася пачуццё абароненасці. Я веру, што тыя, хто зыхаў, вернуцца. Яны будучы мастакі незалежнай Беларусі з вольным святлом. Студэнты паехалі ня толькі ў Польшчу, але і ў Чэхію, Румынію, Эстонію, Францыю. Гэта выдатная праграма.

"НН": Што яшчэ станюўчае запаміналіся Вам у гэтым годзе?

AM: Узрасла роля моладзі ў дэмакратычным грамадстве. Раней у апазыцыі дамінавала хваля, якая прыйшла ў дэмакратычны рух падчас перабудовы. Сёньня ж прыйшла новая генэрацыя. Калі казаць рэальна, то моладзь - галоўная сіла апазыцыі. Яе наяўнасць мае велізарнае значэнне. Згадваецца недаўная паездка ў Вашынгтон. Безь Сьверыньца, Хведарука і Браніцкай мы здаваліся б апазыцыяй найнамэнклятурнай, але яны надалі нашай вандроўцы імпульс. Яны пачувалі сябе вельмі спакойна на самых высокіх прыёмках, былі шчырымі і адкрытымі. Яны прадманавалі вялікую веру. Моладзь дае каласальную надзею.

"НН": А самае вялікае расчараваньне 2007 году?

AM: Мы не захавалі станюўчы патэнцыял і імідж апазыцыі, якога дамагліся падчас прэзыдэнцкіх выбараў. За гэты год мы многае згубілі. Згубілі яшчэ не безнадзейна, але шкада, што гэта крок назад. Палітычная актыўнасць заўсёды ідзе хвалімі. У Беларусі пік прыпадае на гады прэзыдэнцкіх выбараў. Таму, можа быць, і ня страшна, што актыўнасць крыху знізілася.

"НН": Ня крыўдна было на сёлетнім Кангрэсе страціць лідэрства ў апазыцыі?

AM: Лідэрства не прызначаюць на

Кангрэсах. Можна выбіраць лідэра на кожным Кангрэсе, гэта ня значыць, што ён будзе ўспрымацца так людзьмі. Кангрэс мусіць прапанаваць чалавека, на якога захоўваюцца працаваць актыўныя. Паранфікацыя важная паўсюль, а ў Беларусі ва ўмовах аўтарытарнага грамадства, тым больш. Адмова ад адзінага лідэра - гэта велізарная памылка. Прыйдзе час, і мы зноў вернемся да гэтага.

"НН": Стварэнне "Руху "За Свабоду" сябе апраўдала?

AM: "Рух "За Свабоду" - гэта не арганізацыя. Гэта аб'яднаньне ў дзеянне - людзей, арганізацый, групаў, партыяў, грамадзкіх арганізацый. Мы нешта вырацоўваем, робім, заклікаем людзей да нас далучацца на добраахвотных пачатках. Няхай людзі робяць тое, што могуць. Мы ня будзем прымушаць іх рабіць звыш нормы. Некаторыя кажуць, што з такой вольнасцю нічога ня зробіш, але толькі так мы зможам сабраць найбольшую колькасць людзей. Так працавала "Салідарнасць" у Польшчы. Нам удалося зрэалізаваць шмат мясцовых праграмаў. Хачу ўгадаць толькі абарону Горадні. Мы зрабілі ўсё магчымае, каб стварыць гэтак разбуранае, надаць гэтаму ўсясьветнае значэнне.

"НН": "Рух "За Свабоду" можа ператварыцца ў палітычную партыю?

AM: Зараз руху ня вярта становіцца партыяй. Сёньня партыйнай дзейнасць ў Беларусі, фактычна, няма. Форма замаганьня мае быць іншай, гэта даказвае досвед ў краінах, дзе дэмакратыя дабілася перамогі. Там вырашалі ўсё ня партыі, а шырокая аб'яднаная супольнасць людзей. Я не выключаю, што "Рух "За Свабоду" таксама некалі ператворыцца ў партыю. Толькі адбудзецца гэта, калі ў краіне ўсталяецца дэмакратыя.

"НН": Міністар адукацыі Аляксандар Радзькоў адразу пасля абрання на старшынства ў "Белай Русі", заявіў, што гатовы да дыялёгу з апазыцыяй. А Вы самі гатовы да такога дыялёгу?

AM: Улада нават згубіла нешта ад стварэння "Белай Русі". Гэтая арганізацыя абсалютна эфэмерная, якая ствараецца ня знізу, а зверху. Але размаўляць можна. У лютым мой зварот да Лукашэвіча выклікаў вялікія спрэчкі. Некаторыя і сёньня лічаць, што я здраўдзіў нейкім прышчэпам. Паўтаруся, калі вырашаецца лёс краіны і незалежнасць, то з уладай

можа быць кантакт. Сёньня палітычная анэксія краіны немагчыма, але эканамічна цалкам рэальна. Мы ня ведаем на выгадных ці не умовах Беларусь узіла крэдыт у Расеі, дзеля чаго ён патрэбны, куды будзе размярковацца. Крэдыты можна браць, але трэба, каб гэта было адкрыта. Тая самая абсалютная непразрыстасць і з продажами VELCOM. Гэта небяспечна для будучыні краіны. Ня дай Бог нам эканамічнага крызісу ў краіне, бо падмацаць з каленя прыйдзе ня толькі ўлада, але і звычайным людзям. Такі крызіс зробіць краіну настолькі слабай, што яна можа згубіць незалежнасць.

"НН": Палітычная цікавасць да Беларусі з боку Эўропы, здаецца, знізілася. З чым гэта звязана?

AM: Эўропа б вельмі хацела пазбавіцца беларускага аўтарытарызму. Беларусь сёньня нестабільны і непрадказальны рэжым. Яны чакаюць, што тут адбудзецца зьмена, вераць у гэта, а пасля расчароўваюцца і чакаюць. Наколькі доўгім будзе спад, залежыць толькі ад нас і ад нашай актыўнасці.

"НН": Якія яшчэ задачы Вы будзе вырашаць у 2008 годзе?

AM: Наступны год - год выбараў у парламент. Аднак, ня трэба ўсім сканцэнтравана на гэтай кампаніі. Думаю, што галоўнай задачай будзе

не згубіць тых людзей, якія да нас ужо прыйшлі, а таксама знайсці новых. Нас цешыць, што ў дэмакратычны рух прыходзіць шмат вернікаў. Нам неабходна аб'яднаньне. Ня нейкія дэкларацыі, а тое аб'яднаньне, якое

зможа каардынаваць усю нашу працу. Я сам у наступным годзе пачну максімальна шмат ездзіць па краіне - гэта найбольшае, што я магу зрабіць сёння. Калі наступныя прэзідэнцкія выбары зноў будуць адбывацца ва ўмовах дыктатуры, то адзіны кандыдат проста неабходны. Здаецца, што хутка нам давядзецца з ім вызначацца.

"НН": А самі думаеце ўдзельнічаць у наступных прэзідэнцкіх выбарах?

АМ: Думаю. І буду ўдзельнічаць, нікуды не збягу. Буду працаваць, як і раней. Калі знойдзецца кандыдат з нацыянальнымі поглядамі лепшы за

мяне, то я ніколі ня буду яму перашкаджаць, згадзусь ўсім дапамагаць. Важна працаваць. Час усё пакажа.

"НН": Як Вы будзеце святкаваць Каляды і Новы год?

АМ: У нас ужо ёсць невялікая традыцыя. На Каляды мы з жонкай едем у Польшчу, дзе вучацца нашы дзеці. Паведем ва Уроцлаў, дзе і будзем святкаваць у сямейным коле Божае Нараджэнне. Новы год - у Берштах, у нашай хаце. Гэта таксама традыцыя.

Зьміцер Панкавец

ДЭЛЕГАЦЫЯ БЕЛАРУСКАЙ АПАЗЫЦЫІ СУСТРЭЛАСЯ З ДЖОРДЖАМ БУШАМ

svaboda.org

6 снежня адбылася сустрэча прадстаўнікоў беларускай апазіцыі з прэзідэнтам ЗША Джорджам Бушам. Замест запланаваных 40 хвілін размова доўжылася гадзіну.

Як паведаміла прэсавая служба Аляксандра Мілінкевіча, беларуская дэлегацыя правядзе таксама прэс-канферэнцыю ў офісе Радыё Свабода, пазней будзе тэлемот з прэзідэнтам радыё Джэфры Гедмінам. Вечарам запланаваная сустрэча зь беларускай дыяспарай.

Нагадаем, учора ў Канграсе ЗША прайшлі спецыяльныя слуханні

"Беларусь: ад дыктатуры да дэмакратыі", а таксама адбыліся сустрэчы беларускай дэлегацыі з кіраўніцтвам Фonda Джорджа Маршала, з дырэктарам Міжнароднага рэспубліканскага інстытута ЗША Лоран Крайнэрам, з супрацоўнікамі нацыянальнага Фonda падтрымкі дэмакратыі і паслом Германіі ў ЗША Кляўсам Шарыётам.

У склад дэлегацыі дэмакратычных сілаў Беларусі ўваходзяць Эніра Браніцкая, Сяргей Калякін, Анатоль Лябедзька, Анатоль Яўковіч, Аляксандар Мілінкевіч, Павел Севярынец і Зьміцер Хведарук.

ЗЬБЫТЫ МІЛІЦЫЯЙ ЗЬМІЦЕР ХВЕДАРУК НЯ МОЖА РАЗМАЎЛЯЦЬ

svaboda.org

Актывіст "Маладога фронту" Зьміцер Хведарук, моцна зьбіты байцамі спецназу, знаходзіцца ў 9-м клінічным шпіталі Менску.

Маці Зьмітра падала заяву ў міліцыю з патрабаваньнем прыцягнуць да адказнасці людзей, якія зьбілі яе сына.

Маці Зьмітра падала заяву ў міліцыю з патрабаваньнем прыцягнуць да адказнасці людзей, якія зьбілі яе сына.

11 снежня падчас разгону акцыі "За незалежную Беларусь" спецназаўчы выціскалі людзей з Кастрычніцкай плошчы ў Купалаўскі сквэр. Выдавоччы зьбіліца Зьмітра Хведарука паведамілі журналістам, што байцы спецназу спачатку павалілі хлопца на прыступкі, а потым, наступаючы на яго, прайшлі далей.

Калі выклікалі "хуткую", ніводнага міліцыянта побач не было.

Жахліва! Ён ня можа размаўляць... Зьмітравай маці патэлефанавалі, калі хлопца прывезьлі ў шпіталь.

"Жахліва! Ён ня можа размаўляць, гаворыць ірына Хведарук. У яго вочы закрываюцца... Руку ён саціскае, а ступні ног зь цяжкасцю. Гаварыць наагул ня можа... Можна, выклікалі б каго-небудзь, акрамя дзяжурнага мэдэка, бо лясчэй яму не становіцца".

Сябры Зьмітра Хведарука арганізавалі дэжурства каля 9-га клінічнага шпіталю. Каля шпіталю ў групе сяброў былі й супрацоўнікі амбасады ЗША Джонатан Мур і Стыўэн Гілан. Яны паведамілі

"Свабодзе", што ў хуткім часе з'явіцца заява Дзярждэпартаменту ЗША з асуджэннем зьбіцця Зьмітра Хведарука і жорсткага разгону мірнай дэманстрацыі.

У 6-м клінічным шпіталі з траўмай нагі знаходзіцца ўдзельнік акцыі Зьміцер Кавалгін. Яшчэ некалькі чалавек зьвярнуліся па мэдычную дапамогу. Характар траўмаў сьведчыць аб тым, што людзей білі па нагах.

Гэта помста за тое, што людзі абараняюць незалежнасьць

"Гэта помста за тое, што людзі абараняюць незалежнасьць, лічыць палітык Павал Севярынец. За тое, што яны маюць сустрэчы на такім высокім узроўні. Зьміцер быў у Джорджа Буша, а Лукашэнку гэта ня

сьведзіць. Гэта помста. Таму, безумоўна, рэжым, які трымаецца на страху і на хлусьні, дзейнічае самымі жорсткімі мэтадамі. У цэпры па нагах, зьбіваючы людзей, топчычы людзей... Гэта подла, і за ўсё гэта трэба будзе адказаць".

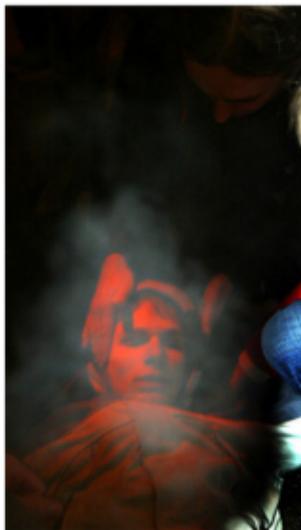
Сяброўка Зьмітра Хведарука Кася Галіцкая, якой мэдыкі дазволілі знаходзіцца побач зь ім, уначы паведаміла "Свабодзе", што Зьміцер стаў пачувацца лепш: "Цяпер яму значна лепш. Прынамсі, ён можа шэптам размаўляць. Але ён скардзіцца на галаву, скардзіцца, што баліць ногі, скардзіцца, што не адчувае некалькіх пальцаў на правай руцэ. Але, кажа, што яму лепш, нават спрабуе жартаваць".

Супрацоўнікі міліцыі маюць альтаць Зьмітра Хведарука і сьведка зьбіцця, якія пакінулі сваякам хлопца свае прозьвішчы і кантактныя тэлефоны, па якіх зь імі можна будзе зьвязацца падчас сьледства.

Любоў Луніна

фотарэпартаж Юлія Даршукінен

ЧЫМ ТЛУМАЧЫЦА ПРАТЭСТНЫ ВЫБУХ ПРАДПРЫМАЛЬНІКАЎ?

10 студзеня ў Менску адбылася самая гучная акцыя прыватных прадпрымальнікаў за ўсе гады прадпрымальніцкага руху. У чым прычыны радыкалізацыі пратэсту? Як далей можа развівацца канфлікт паміж прадпрымальнікамі і ўладамі?

Уздельнікі размовы: каардынатар кампаніі "За свабоднае развіццё прадпрымальніцтва" па гораду Менску Аляксандр Таўстыка і актывіст прадпрымальніцкага руху Леў Марголін з Барысава.

У чым прычыны радыкалізацыі пратэсту?

Валер Карбалевіч: "Падзеі 10 студзеня ў Менску сталі кульмінацыяй акцыяў пратэсту прыватных прадпрымальнікаў (ПП). Пратэст набыў даволі радыкальны характар, людзі выйшлі на вуліцу ў літаральным сэнсе і перакрлі рух на галоўным праспекце сталіцы. Гэта самая гучная акцыя ПП за ўсе гады прадпрымальніцкага руху."

Здаецца, гэты выбух стаў нечаканым і для ўладаў, і для саміх ПП. Дасюль пратэсты насілі не такі арганізаваны характар, мітынгі былі нешматлікія, існаваў раскол, рознагалосці паміж рознымі прадпрымальніцкімі арганізацыямі. Што ж здарылася цяпер? У чым прычыны выбуху, які адбыўся 10 студзеня?"

Аляксандр Таўстыка: "Для нас нічога нечаканага не было. Лідэры прадпрымальніцкіх рухаў

("Пэрспектыва", "За свабоднае развіццё прадпрымальніцтва", прафсаюзу "Разам", які цяпер ствараецца, каардынацыйнага савету) падпісалі пагадненне пра тое, што будучы працаваць сумесна. Адбылася кансалідацыя. Таму і адбыўся выбух."

Мы ўбачылі шмат новых прадпрымальнікаў, якія раней у акцыях ня бралі ўдзелу. Думаю, ім халіпа адрэалілі і яны гатовыя ўдзельнічаць у новых акцыях."

Леў Марголін: "Для мяне таксама гэты выбух ня стаў нечаканым. У канцы мінулага году ў сваіх артыкулах я пісаў, што пасьля Новага году сытуацыя кардынальна зьменіцца."

Бо дасюль шмат у каго было спадзяваньні, што ўлады адменіць пункт 1.1 указу № 760. Іншыя думалі, што калі ўказ і не адменіць, то ён застанецца на паперы, ніхто ня будзе сачыць за яго выкананнем."

Але першыя дні пасьля Новага году паказалі, што такія спадзяваньні былі дарэчнымі. Ужо 3 студзеня на рынках пачаліся правэркі: высвятлялі, ці працуюць у ПП наймыя работнікі."

Таму перад ПП паўстала праблема выжываньня, пытаньне жыцця і смерці. Пратэсты прадпрымальнікаў гэта ня вынік падбухторваньня лідэраў, як думаюць, мусіць, улады".

Як ацаніць дзеяньні ўладаў?

Карбалевіч: "Падаецца, учарашнія падзеі выклікалі пэўную разгубленасьць і таму зьнешнюю неалягчынасьць дзеяньняў уладаў. Напачатку прадстаўнікоў ПП запрашаюць на перамовы ў адміністрацыю прэзыдэнта. Сэнс гэтага кроку адваконы: зьбіць накал пратэсту, супакойць людзей на плошчы. Здавалася б, лёгка было проста павялічаць Анатолю Шумчанку і ягоным калегам, якія вялі перамовы, ва ўсім разабрацца, вярнуцца да прэзыдэнцкага ўказу № 760, падкартаваць яго. Магчыма, гэта задаволяла б людзей на плошчы і яны спакойна разышліся б. Але адміністрацыя прэзыдэнта заняла жорсткую пазыцыю: маўляў, ніякіх наступак ня будзе. Тады навошта было запрашаць дэлегацыю на перамовы?"

Зь іншага боку, калі ўжо ўлады ўзялі курс на жорсткую лінію, то чаму міліцэйскі спэцназ ня выцесніў

людзей з праезнай часткі праспекту Незалежнасьці, як робіцца падчас акцыяў апавязьці?"

Але гэтым разам міліцыя не пачала маніфэставаць. Фактычна, яна спакойна дэвалюіла надзвычайна справа празрыць рух на галоўным праспекце сталіцы. "Халуп" пачаўся толькі па заканчэньні акцыі. Ці ёсьць нейкая лёгка ў дзеяньнях уладаў?"

Таўстыка: "Сапраўды, дзеяньні ўладаў былі незразумелыя. Навошта было запрашаць дэлегацыю ПП у адміністрацыю прэзыдэнта, калі яе прадстаўніца Іна Мядзьведзева нічога не магла прапанаваць?"

А спэцыяльныя сродкі не скарысталі таму, што Беларусь ужо ж эўрапейская краіна. Улады пасылаюць сыгнал Эўропе, што вось у нас адбываюцца акцыі пратэсту, а мы ня будзем ужываць сілу супраць сваіх грамадзян."

Акрамя таго, улады ўпершыню ўбачылі, што перад імі не "адмарозкі" і п'янцы, а эліта грамадзтва. І ўжыўшы сілу, можна атрымаць у адказ."

Хоць мы разумеем, што ўлада таксама будзе рыхтавацца да наступных акцыяў, і тады ўжо скарыстае сілу."

Марголін: "Я трохі не пагаджаюся са сп. Таўстыкам. Тэзіс пра тое, што ўлады не скарысталі сілу, бо разумелі, што Беларусь эўрапейская краіна, даволі сумнеўны."

Думаю, што ўнутраная лёгка ў паводзінах улады была. Нічога канкрэтнага ўлады прапанаваць не маглі, бо рубіком пярэйдзены. Каб наступіць, трэба, каб нейкі важны чыноўнік пайшоў да Лукашэвіча і сказаў, што ўсё, што робіць ўлады цэлы год, было няправільным, а трэба было рабіць нешта іншае."

А не скарысталі сілу таму, што не хацелі свяржць за асноўнай масай прадпрымальнікаў. Улады ўсё яшчэ спадзяюцца дамоўіцца з ПП, прымусяць іх перайсці ў прыватны ўнітарны прадпрыемства. Дзеля гэтага падоўжана дзеяньне ўказу № 302."

Як далей можа разьвівацца канфлікт?

Карбалевіч: "Што будзе далей? Пратэсты рух ПП будзе нарастаць? Ці наадварот, сутыкнуўшыся з бюсплёнасыцю пратэстаў, рух пойдзе на спад?"

І другі аспект. Як павядуць сябе ўлады? Будучы толькі разпрсіці ці будуць і саступкі? Тут дарэчы ўзгадаць падзеі 2005 году. Тады пасля вялікага мітынгу на Кастрычніцкай плошчы Лукашэнка пачакаў некалькі дзён, а потым павяжа на адзін з рынкаў, сустрэўся з ПП і пайшоў на саступкі, адмяніў уведзены раней падатак на даданую вартасць. Наколькі верагодны падобны сцэнар цяпер?"

Таўстышка: "Дзеяньні ўладаў у 2005 годзе былі пэўнай разьліцай перад прыняццем указаў № 760 і 302. Чынавенства імкнуцца вызваліць прастору для буйнога бізнэсу, да якога мае шчыльны інтарэс."

Цяпер пра пэрспэктывы прадпрымальніцкага пратэсту. Першая хваля моцнага пратэсту была 10 снежня мінулага году. Учора, 10 студзеня, другая хваля, мацнейшая. Вось такія тэндэнцыі.

ПП, можа, і ня вераць, што ўлады саступяць. Але людзі пачынаюць верыць у сілу сваёй аб'яднаньня для змаганьня за свае правы, чалавечую годнасьць.

Спадыняюся, што да 21 студзеня мы зможам лепш падрыхтавацца, давесьці інфармацыю да большай

колькасці людзей і правесці яшчэ буйнейшую акцыю. Таму, можа, мы атрымаем станоўчы адказ уладаў пасля 21 студзеня альбо перад гэтай датай."

Марголін: "Для ПП нічога не застаецца, толькі альбо дамагацца адмены пункта 1.1 указу № 760, альбо памерці. А для ўладаў лепш было б пайсьці на саступкі, бо ў іншым выпадку да ПП могуць далучыцца іншыя спайнасьлічтва."

27 снежня я ўдзельнічаў у перамовах дэлегацыі ПП з чыноўнікамі ўраду і дэпутатамі Палаты прадстаўнікоў. Мы прапанавалі абвясціць мараторый на выкананьне пункта 1.1 указу № 760, а потым сесці разам і ўзважыць усе плюсы і мінусы гэтага ўказу.

Галоўнае пытаньне, якое падмаюць ўлады ў гэтым плане, гэта неабходнасьць роўных умоваў для ПП і юрыдычных асобаў. Але для яго вырашэньня ёсьць шмат іншых метадаў, а ня толькі забарона ПП мець найманых работнікаў."

Таўстышка: "Ёсьць частка ПП, якія лічаць, што пераход у прыватныя ўнітарныя прадпрыемствы іх выратуе. Я прапаную ім зьвярнуцца да вопытных бухгалтараў. І тыя расказваюць, што першая жварцьяльная правэрка прывядзе іх да дрэнных наступстваў."

Марголін: "Думаю, нават значна раней. Ужо 20 лютага, калі кіраўнікі новых прыватных ўнітарных прадпрыемстваў панясуць свае дакументы ў падатковыя органы, яны шмат што зразумеюць."

Псыхалягічны чыньнік

Карбалевіч: "Сп. Марголін, вось вы ўдзельнічалі ў перамовах з прадстаўнікамі ўладаў. Ці не падаецца вам, што галоўнае пытаньне гэтага канфлікту ўжо не палітычныя ці эканамічныя праблемы, а псыхалягічны чыньнікі? Улады, можа, гатовыя былі б і саступіць, але як гэта зрабіць, захаваўшы твар?"

Марголін: "Думаю, так яно і ёсьць. Цэлы год чыноўнікі даводзілі, што ўказ № 760 на карысьць ПП. Апатэозам гэтага працэсу быў выступ Лукашэнкі 30 снежня."

І цяпер, каб указ адмяніць, трэба адправіць некага ў адстаўку. Можна, праўда, зрабіць выгляд, што так усё і было запланавана. Нібыта тыя, хто мог перайсьці ў статус прыватнага ўнітарнага прадпрыемства, перайшоў, а тыя, хто ня змог, зробім паслабленьні."

Валер Карбалевіч

ХОЧАШ НАРМАЛЬНА ЖЫЦЬ, ПАВІНЕН ЗА ГЭТА ЗМАГАЦА

"Пратэст прадпрымальнікаў паказваў, што Ізалея і арышты лідэраў самім жа ўладам выйдуць бокам. Калі няма лідэраў ітуацыя выходзіць з-пад кантролю. А ўвогуле, акцыя, на маю думку, прайшла ўдала і паказала, што людзі, нарэшце, пачынаюць разумець, што ўсё залежыць асабіста ад кожнага. Хочаш нармальна жыць, павінен за гэта змагацца", заявіў прэс-цэнтр Хартыі'97 лідэр кампаніі «За свабоднае разьвіцьцё прадпрымальніцтва» Віктар Гарбачоў.

Паводле яго слоў, пратэсты прадпрымальнікаў могуць стаць сур'ёзным штуршком для разьвіцьця дэмакратыі ў краіне. "Нават тыя, хто

ўчора не выходзіў на плошчу і працую сёньня на рынках, актыўна абмяркоўваюць учораешнюю акцыю і гавораць пра тое, што калі указ № 760 ня будзе скасаваны да вясны, то хваля пратэсту толькі ўзмоцніцца і пярэйдзе ў палітычную плоскасьць", упэўнены прадпрымальнік.

Ён лічыць, што "указ пралябіяваны буйным бізнэсам і супярэчыць

залежнай практыцы. Але ўлады ня хочуць гэтага прызнаць і адмяніць дыскрымінацыйны ўказ, ня вырашаюць праблему, чым заводзяць яе ў тупік, таму ў нас застаецца адзін выхад - народны пратэст у выглядзе вулічных дэманстрацый і страйкаў", гаворыць Віктар Гарбачоў.

Пры гэтым лідэр прадпрымальніцкага руху падкрэсьлівае, што "нараджаецца новая беларуская свядомасьць за сільной нікога няма, таму абараняцца трэба самому, а эфэктыўна абараняцца можна і трэба, толькі аб'яднаўшыся. Цяпер як раз актыўна ідзе працэс кансалідацыі некалі разрозненых прадпрымальнікаў. Калі ўлады ня пойдуць нам на саступкі, пратэсты будуць узмацніцца, мы маем намер ісьці да канца", падкрэсьліў прадпрымальнік.

Віктар Гарбачоў

КРЫЛАТЫЯ ВЕРШНІКІ

Сяргук Бахун

Артыкул друкаваўся раней у "Маладзевая Думцы".
Друкуецца з дапаўненнямі.

Дапоўніць і перадрукаваць гэты раней напісаны артыкул вымусіў нядаўнавышайшы фільм пад назвай "1612", новы твор расейскага рэжысэра Уладзімера Хацінкі. Маё абурэнне выклікала тое, што Хацінкі ў сваім фільме называе гусараў з прымацаванымі да сьпіны крыламі Польшкімі. Насамрэч крылатыя гусары ня маюць дачынення да палякаў, бо выкарыстоўваліся ў войску Вялікага Княства Літоўскага. Пра што я распавяду ў сваім артыкуле.

У той час напісаць яго мяне падтурхнула даўняя дыскусія з адным так званым гісторыкам, які ў запале сваёй велічнасьці і падыходам нонканфармізму да гістарычных працэсаў, дагаварыўся да таго, што войска Вялікага Княства Літоўскага ня мела ў сваім арсенале такой зброі, як крылатыя гусары.

Упартасьць таго "гісторыка" мяне мала здзівіла, бо ён быў зь іншай краіны і элемэтарна мог ня ведаць гісторыі Беларусі. Але ж у той момант побач са мной былі й беларусы, але ж, на жаль, і яны чамусьці схіляліся больш да думкі майго апанэнта, маўляў, крылатыя гусары былі толькі ў войску Каралеўства Польскага, а вось нашыя землякі-ліцьвіны іх ня мелі. Таму я лічу патрэбным ня толькі распавесць аб крылатых гусарах у войску Вялікага Княства, але й адкрыць некаторыя гістарычныя старонкі аб іхніх слаўных бітвах.

Першыя гусары з'явіліся ўпершыню ў Вугоршчыне ў XV стагодзьдзі. Па-вугорску яны называліся *hussar*. Баявы парадкаў з выкарыстаньнем гусараў у Цэнтральную Эўропу патрапіў дзякуючы сэрбскім вершнікам, якія пасля захопу іхнай бацькаўшчыны Турчэчнай перабраліся ў суседнія краіны, што змагаліся з мусульманскай наваляй. З'явіліся яны і ў Вялікім Княстве Літоўскім. Напачатку гусары былі лёгкай кавалерыяй, добра прыстасаванай да сечы з рухавым і хуткім татарска-турэцкім праціўнікам. Пазьней яны пачалі прыкрываць галаву й цела шышкамі ды панцырамі-кірасамі, а ў бітвах карысталіся доўгімі дзідамі, шаблямі, канчарамі. Для паражэньня праціўніка на адлегласьці ўсё больш

майстрамі лучнага бою, асабліва пры перасьледзе ўцекачоў. У XVII стагодзьдзі ў часы Сьцяпана Батуры нашыя гусары былі пераўтвораны ў цяжкаўзброеную кавалерыю. Да паўпанцыраў мацаваліся вялікія апэрныя крылы для псыхалёгічнага ўздзеяньня на атакаванага праціўніка. З тых часоў падобна апранутых гусараў называлі - КРЫЛАТЫМІ.

Фармацыі крылатых гусараў былі ў той час найгалоўнейшай часткай цяжкай кавалерыі Вялікага Княства Літоўскага.

Характэрнай зброяй былі дзіды. Яны рабіліся зь лёгкага дрэва і дасягалі 5-мэтроваяе даўжыні. Да іхніх жалезных вастрыёў мацаваліся сьцяжкі. Прызначэньне гусарскіх дзідаў было слэцыфічнае. Яны служылі для зьнішчэньня шчыльных чатырохкутнай пяхотнай-пінчэраў

альбо закаваных у жалеза турэцкіх вершнікаў. У атацы галолам дзіды крышліліся аб панцыры. Але справа зроблена - першыя шэрагі праціўніка парушаліся. Далей наставала чарга пісталетам, шаблям, рапірам, у валоданьні якімі гусары былі непарунаючы. Калі ж вопытная пяхота вытрымлівала першы ўдар, гусарскія шыхты з новымі дзідамі паўтаралі атаку. Часам шматкроць.

Тагачасныя і пазьнейшыя малюнкi яскрава паказваюць сцэны гусарскіх атак: ураганныя хвалі вершнікаў зь нізка прыгнутымі дзідамі, трапятаньне мноства сьцяжкоў. Гледзячы на такія карціны ўяўляеш сабе нават вальнічаны шум апэрных крылаў, прымацаваных да рыцарскіх

панцыраў, аглушальны топат конскіх калытоў і крык тысячай мужчынскіх горлаў. Менавіта такія атакі крылатых вершнікаў прыносілі найбольшую славу беларускай зброі і нашым палкаводцам.

Упершыню беларуская гусарыя найлепшым чынам засьведчыла сябе ў 1506 годзе ў пераможнай бітве Міхала Глінскага з татарамі пад Клецкам. Па-майстэрску выкарыстоўвалі яе Канстанцін

Астрожскі пад Вішняўцом на Украіне ў бітве з татарамі (1512 год) і на аршаўскіх палях - з маскоў (1514 год), Мікалай Радзівіл Руды і Рыгор Хадкевіч на Вуле ў змаганні з маскоў (1564 год), Сцяпан Батура ў часе паходаў на Івана Жалівага (1579, 1580, 1581 гады), Радзівіл Пярэнь пад Кожангаўзімам і Латві пад час бітвы са шведзмі (1601 год). Гусары былі ўлюбёным войскам і Яна Кароля Хадкевіча.

Менавіта ў часы гетманства Яна Хадкевіча конныя, асабліва гусарскія, войскі дасягнулі свайго зорнага часу. Найбольш класічны прыклад пераможнага выкарыстання крылатых гусараў - бітва пад Кірхгольмам (1605 год). Перад пачаткам бітвы войска Хадкевіча налічвала 4 тысячы ваюроў, у той час шведы мелі ўсё 14 тысячамі. У гэтай бітве шведы так і не знайшлі адказу на пытаньне, як адбіцца ад "крылатых дэбляў" са зьяярнымі скармамі на плячах, што паўтаралі і паўтаралі атакі. Дзякуючы дасканалай вывучцы, дысцыплінаванасці і лалкавому генію Яна Кароля Хадкевіча, крылатыя гусары прычыніліся да поўнага зьнішчэння шматкроці пераможных сілаў праціўніка.

У гстарычнай бітве пад Хацінам супраць турэцкага войска ў 1621 годзе войскам Рэчы Паспалітай камандаваў ліцьвін Ян Кароль Хадкевіч. Войска туркаў налічвала 150 тысячамі воўраў, а Рэч Паспалітая мела толькі 60-70 тысячамі жаўнераў. У крытычны момант, калі войска турэцкага султана Асмана II было як ніколі блізкае да перамогі і падышло

каб канчаткова захапіць галоўны вал і лггер разам са штабам войска Рэчы Паспалітай, Ян Кароль Хадкевіч выкарыстаў сваю самую выпрабавальную зброю. Празь "ліцьвінскую" браму былі выведзены найлепшыя харугвы беларускіх гусараў пад камандай Мікалая Сняжыўскага, Мікалая Зяноўча, Петра Аляксандра, Яна Рудаміні і Аляксандра Сапегі. Кіраваў крылатымі гусарамі непасрэдна сам Ян Кароль Хадкевіч. Каля тысячы крылатых вершнікаў урэзаліся ў фланг турэцкіх сьціжмаў. Хоць туркі напачатку аказвалі супраціў, але іх шыхты былі здратаваныя цяжкімі коньмі, прабітыя гусарскімі дзідамі, працярэбленыя шаблямі. Мусульманскі фанатызм ня выпрымаў перад скрышальным напорам малайцоў з-пад Дняпра. Дзьявіні й Нёмана. Гусарскія шаблі й дзіды 7-га верасня 1621 году працверзалі султана Асмана II і астудзілі яго запал. Простыя разьлікі паказалі, што пры такім разьвіцці падзеяў у султана проста не застанеца ваюроў. Недабіткі ратавалі жыццё ўцёкамі. Толькі прыцемак раньняга воеўнскага вечара спыніў вышчэньне туркаў.

Гэтая гусарская атака пад Хацінам гучым рэчам славы шырока і далёка разьлічлася па Эўропе.

І ўсё ж такі, вернемся да першапачатковага пытаньня, чаму ж нашы суаўчыннікі так мала ведаюць пра славу і гонар крылатых гусараў як войска Вялікага Княства Літоўскага? Можна таму, што савецкая, а потым і беларуская

гісторыяграфія абмінала імя іхнага камандыра, слаўнага сына нашай роднай Беларусі Яна Кароля Хадкевіча. Грэх ён меў вялікі перад савецка-камуністычнымі ідолягамі - ня валодаў пралітарска-сялянскай сьвядомасьцю, бо разграміў паўстаньне ўкраінскіх казакоў і беднаці. Суварову за Пузгачова прабылі, а Хадкевічу за Налівайку - не. Нават у першай палове 90-х гадоў, калі ціск абзэдаршчыны да нашых гісторыкаў часова паслабеў, яны напэўна па звычцы міналі асобу нашага земляка Яна Хадкевіча. Як міналі і перамогі беларускага войска і нашых крылатых гусараў на палях Інфлянтаў, у вайне з Маскоўшчынай на пачатку XVII стагоддзя, у бітве пад Хацінам - гэтыя зусім яшчэ не адгортнутыя старонкі нашай мінуўшчыны.

Даньскае гістарычнае праўду пра крылатых гусараў да шырокага кола грамадзтва мы зможам адно тады, калі беларускі рэжысэры будучь дзьмаць праўдзівыя фільмы пра той час. А пакуль старонкі гісторыі Вялікага Княства Літоўскага прылісваюца каму заўгодна, але толькі не беларусам.

Скарыстаная літаратура:

- Уладзімер Арлоў "Краіна Беларусь"
- "150 пытаньняў і адказаў з гісторыі Беларусі"
- Міхась Чарнікоў "Правадыр крылатых вершнікаў"
- Кастусь Тарасэў "Беларусь"

АДУКАЦЫЯ

<http://edu.euro26.by>

МАГІСТЕРСКАЯ ПРАГРАМА ПА КАНФЛІКТАЛОГІІ ВА УНІВЕРСІТЭЦЕ ДЖОРДЖТАУНА

Джорджтаўнскі ўніверсітэт (Georgetown University, ЗША) прапозіць набор для навучаньня на магістэрску ступень па пытаньнях канфліктаў і канфлікталогіі. Інавацыйны, але акадэмічны курс выкладаецца на факультэце дзяржаўнага кіраваньня, мае шырокі міждысцыплінарны дыяпазон і ўключае падрыхтоўку па выбарчай тэматыцы.

Магістранты атрымаваюць адукацыю па адным з абраных накірункаў, прафілюючымі зьяўляюцца: тэорыя вырашэньня канфліктаў; адносіны ў групах; міжкультурнае ўзаемадзеянне; альтэрнатыўныя шляхі

прадухіленьня канфліктаў.

Данаўняльная інфармацыя: conflictresolution@georgetown.edu

Тэрмін падачы заяваў: люты верасень 2008.

НЯМЕЦКАЯ АДУКАЦЫЙНАЯ ПРАГРАМА ДЛЯ МОЛАДЗІ

Калегія імя Тэадора Хойса (Праграма фонду Роберта Боша, Нямецчына) прадастаўляе магчымасьць беларусам, якія валодаюць нямецкай моваю, атрымаць навыкі нямецкай моваю, дзейнасьці й здэйдэяльнасьці свай асабісты праект. Беларусы ва ўзросьце 18 - 25 год запрашаюцца да ўдзелу ў летніх міжнародных сьмінарах у ліпені-жунію 2008 г. па тэмах: "Эка! Лягічна? Абарона наваколнага асяроддзья"; "Нацыянальны! Радыкальны? Экстрымісты і нацыяналісты"; "Тэма - гэта твая тэма, вырашаеш ты!"; "Рэлігія і грамадзтва".

Зацікаўленым беларусам прапануецца запольніць он-лайн-анкету ўдзельніка ў адным з міжнародных сьмінараў. Анкету вы знайдзіце на сайце: <http://thedor-heuss-kolleg.org>. Неабходна таксама рэкамэндацыя настаўніка, выкладчыка альбо прадстаўніка НДА, у склад якога ўваходзіць заяўнік.

Прадбраўшую інфармацыю глядзіце на сайце: <http://naviny.by/tribrics/>

Апошні тэрмін падачы заявак - 15 лютага 2008.

ВЕСНАВЫ КУРС "БУДУЧЫНЯ ЕЎРОПЫ"

29 сакавіка 5 красавіка 2008 г. ў Празе будзе праводзіцца Веснавы еўрапейскі курс "Будучыня Еўропы". Тэматычныя накірункі: сучасныя і будучыя практыкі Еўрапейскага Зьвязу (ЕЗ); актуальныя пытанні пашырэння ЕЗ.

Падаць курсу ўдзельнікі павялаюць у паздках, будзь мець магчымасьць пазнаёміцца з новымі людзьмі, наведаюць адну з прыгажэйшых сталіц Еўропы. Анкету для ўдзелу можна запоўніць у Інтэрнэце на адрасе, які паддзены ў кантактах. Акрамя анкет, неабходна накіраваць сваё рэзюме, матывацыйны ліст (не больш за 500 слоў) і пасведчанне аб веданні англійскай мовы (сертыфікат IELTS ці TOEFL , рэкамендацыйны ліст ад выкладчыка англійскай мовы, альбо

афіцыйны ліст аб заканчэнні курсаў англійскай мовы).

Навучанне платнае 670 еўра. Для кандыдатаў, якія дашліць дакументы да 1 лютага 2008 г., кошт навучання 580 еўра. У кошт уваходзяць аплата за навучанне, раздаткавыя матэрыялы, малы, дапаможнікі, пражыванне, 2-разовае харчаванне, практычныя пазэджкі, экскурсіі і культурныя мерапрыемствы. Асобы, якія жадаюць узяць ўдзел, могуць звяртацца за атрыманнем стыпендыі для навучання на курсе у свае ўніверсітэты,

няўрадавыя арганізацыі, дзяржаўныя ці прыватныя ўстановы. Арганізатары могуць выдаваць мяркуемым удзельнікам ліст-пацвярджэнне для патэнцыйных спонсараў.

Кантакты: ESI 2008, Centrum pro verejnu politiku , Vyjezdova 510, 190 11 Prague 9 , Czech Republic;

факс: +420 281 930 584; эл. сувязь: esi@cpvp.cz, http://www.cpvp.cz/

Апошні тэрмін падачы заявак да 15 лютага 2008

БЕРАСЬЦЕ: ПЕРАНАСЫЧЭНЫЕ РОКАМ

www.music.fromby.net

На прапанову сайту Тузін Гітоў берасцейскай музычнай вынікі падаёў дацэнт катэдры музыкі і сьпеваў Берасцейскага дзяржаўнага ўніверсітэту, музычны журналіст, аглядальнік сайту zvuki.ru Генадзь Шостак: «Тэндэнцыя, якую варта адзначыць рэзка знізіўся інтарэс да рок-музыкі. Так, канцэрт улетку адной з культурных берасцейскіх камандаў «Дай дарогу» быў спачатку перанесены, а потым наогул адменены, бо зусім не раскупаліся квітки».

Па-першае, што мушу сказаць, што няма той разьяднанасці, што была між берасцейскімі музыкамі яшчэ некалькі год таму. Такая тэндэнцыя дакладна абзначалася за гады тры таму былі ўсе зборы, а потым кожны стаў паасобку. Натуральна, што гэта не спрыяла разьвіццю берасцейскай сцэны.

Нашым гуртам-вэтэранам шансе. Напрыклад, «Сад» выдаў на маскоўскай кампаніі «Містэрыя гуку»

поўны збор сваіх твораў, за выняткам альбому, запісанага на вершы расейскіх паэтаў (паўстала праблема з аўтарскімі правамі). Тамсама выйшла і складанка лепшых песень гэтага берасцейскага гурта.

На расейскай музычнай рынак трапіла і іншая вядома берасцейская каманда «Дай дарогу». Іх песні ўваходзілі ў розныя

расейскія складанкі. Згадаць хоць бы «Шалёныя бабкі», што выдала Real Records. Таксама выйшла іх уласная складанка «Supersession» (з альбомаў 2002 і 2004 гадоў) на лэйбле Sinteze у Маскве.

Адрадзілася сьпета легендарная берасцейская каманда «Ахова прыроды» Дзімы Палярніка. У кастрычніку яны далі канцэрт у ГДК разам зь менчукамі з гурта «Нагуаль». Палярніка я калісьці назваў «берасцейскім Башлачовым», праўда пюць яны парасейску, але робяць вельмі цікавую музыку, спалучаючы некалькі стыляў адджаз-року да бард-року.

Некалькі нашых камандаў выдаюць свае альбомы за ўласныя грошы дзе дзедазэцца. Зь іх парадвала праца гурта Too Late: Frozen. Варта адначыць пасьпехі бязроўскага гурта :B:N: яны езьдзілі на «Басовішча», бралі ўдзел у шмат якіх фестывалях, як у Польшчы, так і ў нашай краіне. Працуе над новым альбамам «Сьцяна», але праз занітаць іх гукаапаратура Таліка Харытонава (ён працуе і з :B:N:, і з «Сад», і з маскоўскімі выканаўцамі) справа ідзе яны надта шпаркімі тэмпамі.

Маталёвая каманда Wolfshade зараз працуе над буйным цыклічным сымфара-роковым творам на вершы Янкі Купалы.

Тэндэнцыя, якую яшчэ варта адзначыць рэзка знізіўся інтарэс да

рок-музыкі. Так, канцэрт улетку адной з культурных берасцейскіх каманд «Дай дарогу» быў спачатку перанесены, а потым наогул адменены, бо зусім не раскупаліся квітки. Пярэдычна праходзяць канцэрты ў клубе «Матрыца» там з пасьпехам пярэдычна выступае гомельскі гурт Rasta, але берасцейскія каманды так выступаюць вельмі рэдка. Наогул жа «Матрыца» (клуб афіцыйна завецца «Matrix») апынулася пад пагрозай закрыцця. Хутка тут будзе казіно, бо як клуб ён сабе не апраўдвае. У такім разе хадзіць на рок-канцэрты ў Берасьці ня будзе куды. Затое ахмятаж назіраецца на канцэртах расейскіх гуртоў. Як, напрыклад, выступ «Спіліна».

Калі рэзюмаваць, то берасцейская музычная сцэна знаходзіцца ў заняпадзе. Такі настрой маю ня толькі я, але і шмат якіх музыкі. Усеагульны пэсымізм: ніхто берасцейскую музыку не спажывае і нікому яна не патрэбная. Згадаецца 1999 год, калі гранжавы гурт «Клей»

сваімі высылкамі запісаў альбом і ўвесь яго наклад быў вельмі хутка раскуплены. Цяпер пра нешта падобнае нават не вядзецца. Складаецца ўражаньне, што прыйшло перанасычэнне рокам.

Генадзь Шостак
для Тузіну Гітоў

БЕЛАРУСЫ - БЕЛАРУСАМ: СВЯТОЧНЫЯ ВІНШАВАНЬНІ

polskieradio.pl/zagranica/by

Зінаіда Бандарэнка (народная артыстка Беларусі): Я хачу павіншаваць з Новым годам і Калядамі ўсіх беларусаў, якія жывуць на Беларусі, а таксама за мяжой. Хачу пажадаць шчасця і здароўя, а гэта галоўнае, да чаго мы павінны імкнуцца. Важна таксама не губіць у Новым годзе таго добрага, што ўсё-такі было ў мінулым, а набыць больш шчасця. Усім дабрабыту, плёну, каханьня, усяго самага найлепшага.

Анатоль Ляўковіч (палітык): Беларусам патрэбна пажадаць больш мудрасці і актыўнасці. Можна мудрасці ў хапае, але актыўнасці трэба больш, каб гэтая мудрасць змагла зрэалізавацца. Жадаю беларусам самавызначэння, каб Беларусь прыйшла сама да сябе. Дзюжэ ў дэ-факта Беларусь яшчэ існуе, дык хай Беларусь існуе як нацыянальная дзяржава, а беларусы няхай сябе адчуваюць, як нацыя, роўная сярод роўных эўрапейскіх нацый. Здароўя, шчасця і ўсёго найлепшага!

Зьміцер Вайцшошківіч (музыка): Жадаю як мага лепш адзначыць святы і пачаць новае жыццё, каб старое адышло ў небыццё. Каб зьявіліся ў нас нейкія новыя думкі і пазытыўныя эмоцыі.

Станіслаў Шушкевіч (палітык): Я б пажадаў беларусам у рэшце рэшт стаць беларусамі і ўспомніць сваю гісторыю. Зьвацца беларусамі і рабіць усё, каб мы сталі незалежнай і вольнай краінай, дзе гаспадарачь прыйстойныя людзі. Каб яны былі кемлівымі, руплівымі і замочнымі.

Лявон Вольскі (музыка): Я ўпэўнены, што ўсё памянаецца да лепшага ў наступным 2008 годзе. Беларусь нарэшце ўступіць у Эўразьвяз, музыкі будуць іграць паўсюль вялікія канцэрты, а слухачы будуць на іх хадзіць. Зычу ўсім нічога не баяцца і верыць у пазытыўныя змены ў Беларусі.

Лявон Барчэўскі (палітык): Беларусам зычу набыць упэўненасці ў сабе. Упэўненасці ў тым, што беларуская дзяржава - гэта іоны найвялікшы набытак у гісторыі, што гэтую дзяржаву трэба зрабіць камфортнай для свайго жыцця, і гэта дзяржава павінна ў незалежным стане ісьці ў бок эўрапейскай інтэграцыі. Хачу, каб у наступным годзе гэты рух быў заўважным, і каб усё нашыя праблемы засталіся ў

мінаючым годзе і не перайшлі ў наступны.

Зьміцер Бартосік (бард): Хочацца пажадаць, каб нарэшце, часам, хаця б па вялікіх святах, беларусы пачалі казаць тое, што яны думаюць насамрэч. З гэтым у нас самая вялікая праблема, і з-за гэтага ўсе нашыя астатнія праблемы. Вось калі мы пачнем казаць тое, што мы думаем, а ня тое, што ад нас хочучы пачуць, нашай жыццё пачне цудоўна мяняцца. Больш шчырасці!

Анатоль Лябедзька (палітык): Як бы мы сябе ня чыпілі, усё роўна наступны год будзе бела-чорным. Так пабудавана жыццё, на шалі вагу заўсёды і добрае, і кепскае. Жадаю, каб гэтая белая паласа была нашмат таўсцейшай і больш шырокай, чым чорная. Здароўя, веры ў сябе! І самае галоўнае - па жыцці быць палітычным аптымістам! Толькі палітычныя аптымісты прыносяць перамены, асабіста для сябе, сваймі гэтымі Беларусі.

Андрэй Хадановіч (паэт): Дарагія сябры і калегі! Мы з вамі бачылі столькі ўсяго, рагаталі з такога ўскага, сумавалі па тым і гэтым, і ведаем: што б не адбылося, да ўсёго можна ставіцца спакойна, а псымістычна, упэўнена, рыхтавацца да горшага, але ў глыбні душы ведаць, што ўсё будзе добра, і ў рэшце рэшт наладзіцца. Гэтага я вам і жадаю ў бліжэйшым годзе, а таксама ў наступных гадах, кожны зь якіх, я шчыра веру, будзе лепшым за папярэдня!

Кроў (музыка): Перадусім жадаю самаўпэўненасці і вызначэння галоўных мэтаў на наступны год. Таксама мараю, бо з мараў усё пачынаецца. Мараў можна мець столькі, колькі пажадаеш, а калі насамрэч хацець, тады ўсё ў нас атрымаецца.

Сакрат Яновіч (пісьменьнік): Перш за ўсё замочнасці, каб жылося лепей. А замочнасць магчыма толькі тады, калі будзе незалежнасць. А калі не, то будзе каленія. Зычу беларусам, каб не дайшло ў іх да каленіяльнай залежнасці, усё роўна ад каго, ці то ад Расеі, ці то Польшчы, ці яшчэ каго. Толькі незалежнасць дае хлеб. Але незалежнасці ня будзе без пачуцця важнасці, што ты беларус. Я зычу беларусам, каб яны спадзяваліся толькі на сябе, на нічога больш. Каб не чакаць чужой ласкі.

Альманах

“МОЛАДЗЕВАЯ ДУМКА”

Выдаецца нерагулярна з
траўня 2000 г.

студзень 2008
№1 (14)

Рэдактар:
Віцэнт Вінігрэт

Рэдкалегія:
Серж Джаркаефф
Васіль Захаваяў
Бася Акіопіч

Карэктурка:
Ціна Яноўская

Дызайн і Вёрстка:
Макар Ціхі

Выдавец:
Рэдакцыя газэты
“Молодзевая думка”

Рэдакцыя можа не падзяляць
меркаваньні аўтараў і
друкаваць артыкулы
дзеля далейшай палемікі.

Падпісана да друку: 04.01.2008 г.
у 12:54

Дата выхаду: 09.01.2008

Наклад: 250 асобнікаў

Мова выдання: беларуская.

Распаўсюджваецца бясплатна на
правах унутранага рукапісу.

Кантакты рэдакцыі:
e-mail: moladzjevaya@gmail.com

КАЛІ ВЫ ЖАДАЕЦЕ
АТРЫМЛІВАЦЬ “МОЛАДЗЕВУЮ
ДУМКУ” ПРАЗ ПОШТУ, ДАШЛІЦЕ
ВАШУЮ ПОЎНУЮ І ДАКЛАДНУЮ
АДРЭСУ (ВУЛІЦА, ДОМ І КВАТЭРА,
ІНДЭКС, ГОРАД, РАЁН,
ВОБЛАСЦЬ)
SMS-ПАВЕДАМЛЕНЬНЕМ НА
НУМАР +37067528397
АЛЬБО НА e-mail:
moladzjevaya@gmail.com

ПРА МАЛЕНЬКАГА ПАТРЫЁТА ЦЫБУЛЬКУ

...І тады я вырашыў расказаць аб прыгодах мужана хлапчука, гатовага расплачаць барацьбу, каб дапамагчы прыгнечаным і гаротным, гэты хлопчык сам падказаў мне (вядома, у маёй фантазіі) назваць яго Чыпаліна (Цыбулька).

Джані Радары

г. Рым, 4 сакавіка 1956 года

Карыкатура па італьянскай казцы «Джэнтры»

«Buon giorno!» Ну, вось, мой Чыпаліна прывіў сваіх сяброў аж у вашу Беларусь, невядомую ні яму, хлапчуку Поўдня, ні самому аўтару. Глядзі ты, як ён далёка сігануў! Мне думаецца, што Чыпаліна наўрад ці марыў аб гэтым, калі гаварыў толькі па-італьянску. «Buon giorno!» - гаворыць ён вам, а перакладчык павінен растлумачыць, што «Buon giorno!» - гэта па-вашаму «Добры дзень!» Мне думаецца, што вы добра зразумеце адзін другога і нават станцеце добрымі сябрамі. Чыпаліна (Цыбулька) - італьянец, таксама як і яго бацькі - Чыпала-бацька і Чыпала-маці, яго сябар Вішанька і яго вораг сін'ёр Памідор. Смешныя гэта людзі, ці не так? Вам, налёзна, цікава, як яны атрымалі гэтыя агародніны і садовыя мянушкі? Скажу вам шчыра, што ўпершыню мне прыйшла ў галаву думка апісаць усе прыгоды Чыпаліна на рынку. Быў я тады газетным работнікам у Мілане і часта наведваў рынак: то паглядзець на цэны, то пагаварыць з хатнімі гаспадынямі, а галоўнае, паслухаць, аб чым яны самі гавораць. Там я і наслухаўся ўсялякіх гісторыяў: і пра бедных людзей, у якіх зусім няма чаго есці (такіх у Італіі яшчэ ўга колькі!), і пра гаротнікаў, што не маюць працы. А колькі там расказвалі гісторыяў аб розных несправядлівасцях і самавольствах! Усе гэтыя гісторыі жывуць у нас, у Італіі, дзе працоўныя змагаюцца за свой надзёны хлеб, за працу, за свае правы і шчасце, супраць тых, якія самі не працуюць, а пануюць над усімі. Дык вось, паколькі я быў частым госьцем на рынку і па сваёй прафесіі журналіста

раз'язджаў з канца ў канец па маёй радзіме, я добра пазнаёміўся згорамі нястачамі народа і сампраймаў удзел у яго барацьбе. Разам з тым у маёй пісьменніцкай фантазіі яскрава малюваліся і іншыя карціны, карціны характэрна маёй айчыны, жывасці і таленавітасці майго народа - карціны надзвычай сакавітыя па сваіх фарбах, як вялізныя рыначныя кошыкі, поўныя спелай садавыні і гародніны. І калі я вырашыў расказаць аб прыгодах мужана хлапчука, гатовага расплачаць барацьбу, каб дапамагчы прыгнечаным і гаротным, гэты хлопчык сам падказаў мне (вядома, у маёй фантазіі) назваць яго Чыпаліна (Цыбулькай). Цілер вам зразумела: хлопчык, які так завецца, павінен быў мець і таварышаў, падобных да сябе, павінен быў жыць у асаблівых, адпаведных яго паходжанню, абставінах, так скажаць, у сваім асаблівым свеце, трапляць у такія абставіны, якіх у сапраўднасці ніколі не бывае. Ну, скажам, здаралася вам, напрыклад, калі-небудзь чуць, як гаворыць крот або мядзведзь? Вядома, не. Мне - таксама. А вось у «Прыгодах Чыпаліна» гавораць не толькі кроты і мядзведзі, а нават і вуусені... Я не мог зрабіць інакш: у казцы сапраўднасць і выдумка заўсёды цесна пераплятаюцца, арганічна ўваходзяць адна ў другую. Дараваліна гэта, вядома, і майму Чыпаліна-Цыбульцы. І вось я задаю сабе пытанне: што скажаце на гэта вы, беларускія дзеці, такія дасціпныя і кемлівыя - дзеці, якія на сваёй роднай мове гавораць з самага малку, у той час як я, аўтар, толькі-толькі пачынаю адолеваць з вашай мовы першыя словы. Што вы скажаце пра такія незвычайныя гісторыі, у якіх героі агародніка і садовага паходжання гавораць і дзейнічаюць, дзе жыўлі размаўляюць, як людзі? Скажаць праўду, я пабойваюся, што вы

запытаеце ў мяне: «Няўжо ў Італіі сапраўды могуць адбывацца такія рэчы?» Мы ж добра ведаем, скажаце вы, што Італія - гэта краіна лімонаў і апельсінаў, краіна вяслых неапаітанскіх песень, і ні ў адной з гэтых песень не гаворыцца аб тым, аб чым вы расказваеце!.. Скажу вам у адказ, што я хацеў напісаць такую аповесць-казку, якая была б падобна да народных казак, яшчэ і цілер вядомых вам дзядам і бабулям. А ў казках, як вядома, усе магчыма і ўсе праўдзіва. І ў маёй аповесці-казцы я імкнуўся паказаць сапраўдныя пачуцці народа, сынам якога я з'яўляюся, мары і надзеі яго сымноў і дачок. Чыпаліна змагаецца па-свойму - забавна і бесклапотна - і па-свойму, пры дапамозе розных выдумак, падтрымлівае барацьбу майго народа за справядліваю справу. Чыпаліна хацеў бы зрабіць свет такім, у якім ніхто б не пакутаваў ад голаду, і бедны не пакараўся багатым. Гэтага ж хочучы і італьянскія працоўныя, і хто ведае, магчыма вы, чытаючы «Прыгоды Чыпаліна!», хоць крыху пазнаёміцеся з намі, італьянцамі, уявіце, якія мы, што думаем, што цярпім і за што змагаемся! А ўвечна нас вам будзе зусім нуджажа. Мы адзніваемся ад вас толькі тым, што замест «Добры дзень!» гаворым «Buon giorno!» А хочам мы таго ж, чаго і вы: свабоды і міру. І ненавідзім мы тое ж самае, што і вы: несправядлівасць і вайну. Ну, што ж, я спадзяюся, што вы добра прымеце, прывіцеце маё пацешнае прыёмнае дзіцё - Цыбульку. І мне вельмі хочацца, каб яго вясёлля і забавныя прыгоды захаплялі не толькі вашу фантазію, але і вашы сэрцы. Ну, ідзі, Чыпаліна, ідзі ў Менск, ідзі ў Гомель і Віцебск, Берасце і Магілёў, ідзі ў такі зялёны на карце Барысаў, мабыць лясны, ідзі да ўсіх беларускіх дзяцей - гараджан і вяскоўцаў! Паводзь сабе добра, і ты пабратаяешся з тысячамі новых сяброў!

Прыгоды Цыбулькі-Чыпаліна і многа цікавых кніг на беларускай мове можна знайсці на www.knihi.com